

משך חכמה ויקרא טז, ל

נמצא שאמרו "פוקד עון אבות על בנים" (שמות כ, ה) – כשאוחזין מעשה אבותיהן בידיהן (סנהדרין כז, ב). וכשישראל חוטאין בדברים שבין אדם למקום, אז פוקד עליהן חטא העגל. ואם ישראל חוטאין בדברים שבין אדם לחבירו, אז פוקד עליהם חטא מכירת יוסף. ומפני טעם זה לא נכנס²⁹ בחושן ששמות השבטים חקוקין על לבו לזכרון לפני ה', והשבטים בעצמם הן הזכרון [תוספות ראש השנה כו, א, עיי"ש³⁰]. מפני שזה יהיה קטרוג, שהן בעצמן לא ודו"ק]. ולכן להורות על כפרת החטא של מכירת יוסף, היה כתונת מובחרת, וכמו שאמרו זבחים פח, ב³⁴: כתונת (מכפרת) על שפיכות דמים, שנאמר (בראשית לז, לא): "וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתונת בדם"³⁵ ודו"ק.

והנה²¹ אמרו במדרש משלי (שוחר טוב פרשה א, יג): ר' אבין אומר, בכל דור עדיין חטא של מכירת יוסף קיים. עיין שם²². ונמצא, דהכפרה על האומה בכללה לפני ולפנים עדיין שם רושם החטא ממכירת יוסף. ולכן לשון של שעיר המשתלח משקל שתי סלעים²³, רמז למה שאמרו בשבת פרק קמא (י, ב):

אמר רב, לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים), שבשביל משקל שני סלעים²⁴ מילת שנתן יעקב ליוסף (יותר משאר בניו) נתקנאו בו אחיו (ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים). ולכן יתכן כי הכפרה²⁵ היתה לפני ולפנים בבית הכפורת וההיכל, מקום של בנימין, משום שהוא לא היה בהחטא של מכירת יוסף. ולכן לא היה²⁶ בעזרה – חלקו של